

opnaa. Paa Smørudstillingerne inde paa Landbohøjskolen finder sligt netop ikke Sted; Smørret der er ikke lavet for Tilfældets Skyld. Smørret bliver indkaldt pr. Telegram, saaledes at vedkommende ikke i Forvejen vide, naar de skulle indlevere det. At lave Smør til Udstillingerne for Tilfældets Skyld og pille det bedste ud, idet man i Forvejen ved, naar Udstillingen skal affoldes, har ingen som helst Værdi. Jeg erkender, at jeg derfor altid har haft meget imod de smaa Udstillinger. Man har der aldrig vist den rigtige Side, aldrig bekendt rigtig Kulør. Man har nok vidst, at noget saadant foregik, men har haft Vanskelighed ved at komme det til Livs. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Bestyrelsen i Roskilde ved Smørudstillingen sidste Sommer har taget Initiativet til at forlange Æresord for, at noget saadant ikke var sket, at det virkelig var et Produkt, der daglig fremstilledes i Mejerierne. Naar man vil stille en saadan Fordring, har jeg den Tro, at det kun vil blive en Brøkdæl, der ikke vil efterkomme den og i Sandhed afgive sit Æresord paa, at det forholder sig saaledes. Man vil da naa et meget langt Stykke frem, og kun faa ville omgaa Sandheden. Altsaa, jeg er ikke saa begejstret for disse Smaabøtteudstillinger, idet jeg gaar ud fra, at de store Smørudstillinger alligevel have den største Betydning; de andre gælde, om jeg saa maa sige, kun for de allernærmeste — det er mere Familieudstillinger — og have ikke den Betydning, som de store Udstillinger have, naar de ordnes paa den rette Maade. Paa den anden Side skal jeg heller ikke være nogen Modstander af et saadant beskedent Beløb til Smaabøtteudstillingerne. Der falder jo altid noget af, som det maa-ske kan være værd at tage med hjem. Jeg vil særlig fremhæve dette mit Syn paa Sagen; og jeg vil nødig have, at det, jeg her har bestridt Rigtigheden af, skal lyde fra den danske Rigsdag ud til Mejeristerne ude i Landet, at man altsaa herfra siger: Det er meget rigtigt, det kan man ikke bebrejde jer! Nej, vi skulle sige til dem: I skulle være ærlige Mennesker og fremstille Smørret, som I fremstille det hver Dag, og ikke fremstille det for Tilfældets Skyld, thi dette sidste demoraliserer i Stedet for at højne den danske Mejeristand. Med disse Ord skal jeg slutte, idet jeg endnu en Gang minder om de beskedne Høns, og henstiller, at man kommer med den lille Bevilling allerede i Aar. Man kunde f. Eks. forøge den Bevilling, der bliver givet til Fjerkræavlens Fremme. Finansudvalget og den

højtærede Minister vilde i alt Fald hos det lille Landbrug ikke høste Utak, men Paa-skønnelse derfor.

Reventlow: Jeg vil gerne tillade mig at udtale en Tak til Finansudvalget, fordi det har accepteret Tanken om Tilskud til et Eksportslagteri i Nakskov, og jeg vil takke den ærede Ordfører for de velvillige Ord, han sagde i den Henseende. Det er blevet sagt om vor Landsdel, at der kunde være nogen Grund til at lade os ude af Betragtning, fordi derovre hos os fandtes saa lidt Kvæg. Jeg ser ogsaa, at det i Anmærkningerne til Finanslovforslaget er anført, at der kun findes lidt Eksportslagtekvæg ovre hos os, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at de Erfaringer, vi have haft i det sidste halve Aar, tyde i en ganske anden Retning. Vi have paa Initiativ af Udvalget for Samvirken af Lolland-Falsters Landboforeninger oprettet et Eksportslagteri i Nakskov. Det har straks begyndt med at slagte et ret anseeligt Antal Kreaturer; og der har været rettet Henvendelse til dette Eksportslagteri fra en stor Mængde Landboere med Anmeldelse af Eksportkvæg til Slagtning i den nærmeste Fremtid. Der findes ovre hos os et ganske betydeligt Antal Kvæg, som vi, saaledes som den højtærede Ordfører ogsaa nævnte, ikke ere i Stand til at blive af med paa anden Maade end netop ved at føre det til Eksportslagteriet inden for vore egne Grænser. Thi Forholdet i vor Landsdel er saaledes, at vi næsten ere ganske afskaarne fra Omverdenen. For den største Del af vor Provins er der lukket fra Tyskland, og for hele Landsdelen fra Sverige, og vi kunne fra Lolland kun med betydelige Omkostninger til Plombering og Desinfektion af de benyttede Jærnbanevogne føre vore Kreaturer over til Landets andre Provinser, saa at vi, naar vi ikke have Eksportslagteriet, ere henviste med vort Slagtekvæg til den hjemlige Konsum, og den staar langt fra i Forhold til, hvad vi kunne producere. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, at der til Eksportslagteriet i Nakskov ydes et forholdsvis klækkeligt Bidrag, og jeg stoler ogsaa sikkert paa, at den højtærede Landbrugsminister vil se velvillig derpaa og gøre sit til at støtte os, som ere vanskeligere stillede end nogen anden Provins i Landet. Dernæst vilde jeg gerne sige et Par Ord med Hensyn til Avlscentrer. Det angaar egentlig kun Tidsvarigheden for Uddelingen af Tilskuddet. Jeg er nemlig i Modsætning til den